

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

dette og det andet høje Ting og var derved i Stand til at anvise Mulighed for en Nedsættelse af disse Skatter.

Det ærede Medlem siger ligesom saa mange andre, at Regeringen i sin Programtale ikke har vist, at den havde Forstaaelse af de alvorlige økonomiske Forhold, der raader i vore Erhverv, og man henviser til, at der var forelagt Forslag, der, hvis de gennemførtes, vilde betyde en meget forøget Udgift for Staten. Men naar de Herrer nu gaar ud i Befolkningen og siger dette, bør de tilføje, at den samme Regering har forelagt Forslag, der betyder større Nedsættelse, end de nævnte Forslag giver Udgifter.

Den eneste Mulighed, der er for forøgede Udgifter, er den, at Oppositionspartierne giver Tilslutning til alle de Forslag, der kræver øgede Udgifter, men *ikke* vil medvirke til Gennemførelsen af de Forslag, der betyder klækkelige Besparelser. Hvis dette er Udtryk for Oppositionens Sparebestræbelser, at de her i Rigsdagen vil hindre Gennemførelsen af de Forslag, der betyder meget betydelige Nedsættelser i Statsudgifterne, tror jeg, at Vælgerne vil forstaa at vurdere, hvem der i dette Land bedst har Øje for, hvordan der kan spares i vanskelige Tider.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Duborg har Ordet for en kort Bemærkning.

Duborg: Jeg maa protestere mod den Fremstilling, det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) gav af min Opgørelse over den Indtægtsnedgang, der vil blive en Følge af det nuværende Prisniveau. Jeg har aldeles ikke regnet saa letsindigt, at jeg har valgt sidste Maanedes Notering som Grundlag. Jeg har for Smørrets Vedkommende taget 60 Ø. fra i Forhold til det foregaaende Aar, idet det foregaaende Aars Gennemsnitsnotering var 308, og saa skulde vi altsaa have en Gennemsnitsnotering af 248. Og dér vil jeg sige, at med den almindelige Bevægelse i Smørnoteringen skal vi have en ret betydelig Stigning nu for at naa den Gennemsnitspris, jeg har regnet med. Desværre er Forholdet ikke saaledes, at den beklagelige, rent ud forfærdende kan man næsten sige, øjeblikkelige Nedgang for et Aar frem i Tiden med de nuværende Priser skyldes en Fejlregning fra min Side. Det havde været langt heldigere, om det havde været saaledes, men det er det ikke.

Jeg maa dernæst sige, at det ogsaa er en fuldkommen Misforstaaelse af det

ærede Medlem at tro, at det vil bedre sig ved et Fald i Raastofferne. Forholdet er desværre ogsaa dér til den ugunstige Side, idet Faldet i Raastoffer, Foderstoffer, nu i Virkeligheden er større procentvis set end Faldet i Smørpriserne. Priserne paa Foderstoffer, paa Korn er nu saa langt nede, at de ligger under Førkrigspriserne, medens vore Produktpriser jo dog ligger lidt over for Tiden. Derfor er der heller ikke nogen Trøst at finde paa dette Punkt.

Hvad Gældsfordelingen angaar, er Tiden ikke til at komme ind derpaa. Jeg vil kun lige bemærke, at den enkelte høje Gældsbehæftelse, der er blevet en Følge af Højkonjunkturernes, vedrører ikke Landbrugets normale Driftsforhold og er lige saa almindelig indenfor alle andre Erhverv som indenfor Landbruget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) siger, at danske Landejendomme efterhaanden er blevet mere og mere forgældede, og bruger dette som Baggrund for, at vi er ude i en Gældskrise. Hvis dette var rigtigt, vilde det jo være umuligt overhovedet at oprette Husmandsbrug og derudaf faa et forstandigt Erhverv, idet det jo erkendes af alle, at alle Husmandsbrug praktisk talt startes uden nogen som helst Egenkapital.

Med Hensyn til Spørgsmaalet, hvad Krisen egentlig er, er jeg ikke i Tvivl om, at det er en Verdenskrise. Hvis de lave Kornpriser, vi har, holder sig, er det Udtryk for, at det, der kan dyrkes paa den danske Jord, har meget lidt Værdi, og i mange Tilfælde ikke saa stor en Værdi, at det overhovedet kan betale den almindelige Arbejderløn her i Landet. For mig er der ikke mindste Tvivl om, at her er vi ved det Punkt, som maa give Anledning til den største Ængstelse. Deri ligger jo, hvad jeg havde Lejlighed til at sige forleden, i og for sig ikke, at der ikke skulde kunne drives Landbrug her. Men holder de Forhold sig, som vi nu har, og det mere og mere viser sig, at den danske Jord intet er værd som Grundlag for at avle noget paa den, saa er vi i Sandhed inde i en Krise, der vil gribe meget dybt om sig. At den først vil tage de største Jordejere, er en Sag for sig, men der vil gaa mange flere med.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Ordet for en kort Bemærkning.